

तं पुरस्तात् स्थितं दृष्ट्वा वानरं पर्वतोपमं ।
 आजघानोरसि क्रुद्धो गदया रान्नसर्षभः ॥ ५२ ॥
 स तथाभिरुतस्तेन गदया वानरर्षभः ।
 भिन्नवक्षाः समाधूतः सुस्नाव रुधिरं मुहुः ॥ ५३ ॥
 स संप्राप्य चिरात् संज्ञामृषभो वानरर्षभः ।
 क्रुद्धो विस्फुरमाणोष्ठो महापार्श्वं निरैक्षत ॥ ५४ ॥
 ततः सोऽथ महात्मा च गदामादाय तां बलात् ।
 तमभिप्लुत्य वेगेन जघान रणमूर्द्धनि ॥ ५५ ॥
 स भीमगदया भिन्नो निर्धूतदशनेक्षणः ।
 निपपात महापार्श्वीं वज्राकृत इवाचलः ॥ ५६ ॥
 तस्मिन् कृते भ्रातरि रावणस्य
 तन्नैर्ऋतानां बलमर्णवाभं ।
 त्यक्त्वायुधं केवलजीवितार्थं
 दुद्राव भीतं निरुतप्रवीरं ॥ ५७ ॥

इत्यार्षे रामायणे युद्धकाण्डे त्रिशिरोमहापार्श्व-
 बधो नाम पञ्चाशः सर्गः ॥